

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **T. Z.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 lipca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o uzupełniające zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

zasądzić uzupełniająco od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego T. Z. - adw. A. K. (Kancelaria Adwokacka w K.) kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt IV KK 1/24 Sąd Najwyższy na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy z urzędu skazanego T. Z. , zasądzając przy tym od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 738 zł, w tym 23% VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Pismem z dnia 5 marca 2024 r. substytut obrońcy skazanego złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia ww. postanowienia oraz uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach poprzez dodatkowe ustalenie ich wysokości w łącznej kwocie 1476 zł, w tym VAT (k. 37-38). Wniosek w tym zakresie został ponowiony przez substytut obrońcy z urzędu skazanego w kolejnym piśmie, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 16 kwietnia 2024 r. (k. 58-60).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

Stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP całości lub części normy prawnej stanowiącej podstawę przyznania wynagrodzenia obrońcy z urzędu należy traktować jako okoliczność nieznaną dotąd sądowi, która wymaga dodatkowego ustalenia kosztów w rozumieniu art. 626 § 2 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2023 r., sygn. akt I KZP 5/23, LEX nr 3644320). Taka też sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r. (SK 90/22) zakwestionowana została bowiem konstytucyjność unormowań aktu prawnego, na mocy którego zasądzono na rzecz adw. A. K. wynagrodzenie za obronę z urzędu. Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że „§ 2 pkt 1 w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2023 r. poz. 2631) w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r. poz. 1964, ze zm.), jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Powyższy wyrok został ogłoszony w Dzienniku Ustaw w dniu 4 marca 2024 r., a zatem już po wydaniu przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 28 lutego 2024 r., na mocy którego zasądzono na rzecz obrońcy z urzędu skazanego T. Z. wynagrodzenie za sporządzenie i wniesienie kasacji.

W tej sytuacji koniecznym było dodatkowe ustalenie wysokości opłaty z tego tytułu w oparciu o § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.). Jednocześnie zasądzając uzupełniającą kwotę wynagrodzenia dla adwokata z urzędu nie można było pominąć unormowania z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, który nie został zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny. Zatem przyznaną dodatkowo opłatę należało podwyższyć o VAT (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 28 marca 2024 r., IV KK 58/24, LEX nr 3713083; postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2024 r., I KK 462/22, LEX nr 3726889; postanowienie SN z dnia 11 czerwca 2024 r., V KK 394/23, LEX nr 3725460; postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2024 r., V KO 55/24, LEX nr 3729482).

Skoro więc postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt IV KK 1/24 zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego – adw. A. K. kwotę 738 zł, obejmującą podatek od towarów i usług, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji, to mając na względzie powyższą argumentację należało uzupełniającą zasądzić na jej rzecz kwotę 738 zł, w tym VAT.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]